

- 3) Vai ir pārkāpts Direktīvas 2003/88/EK 6. pants, kura nosaukums ir "Maksimālais nedēļas darba laiks", ja — kaut arī individuālajā darba līgumā ir paredzēts maksimālais 8 stundu darba laiks dienā, 40 stundas nedēļā, — mežsargam likumos noteikto pienākumu dēļ faktiski ir jānodrošina tās meža apgaitas pastāvīga uzraudzība, kuras pārvaldība viņam ir uzticēta?
- 4) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, — vai darba devējam ir pienākums maksāt darba samaksu vai līdzīgu atlīdzību par laiku, kurā mežsargam ir pienākums nodrošināt meža uzraudzību?
- 5) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir noliedzoša, — kāds juridiskais režīms ir piemērojams darba laikam, kurā mežsargam ir jāuzrauga mežs, kura pārvaldība viņam ir uzticēta?

(¹) OV L 299, 9. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. maijā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spānija) — Pedro Antonio Macedo Lozano/Gerardo García S.L.

(Lieta C-261/10)

(2010/C 221/34)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Pedro Antonio Macedo Lozano

Atbildētāja: Gerardo García S.L.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/10/EK (¹) 3. pants, 5. panta 2. punkts, 6. un 7. pants ir interpretējami tādējādi, ka uzņēmums, kura darba ņēmēju dienas trokšņa ekspozīcijas līmenis ir lielāks par 85 dbA (kas ir mērīts, neņemot vērā dzirdes aizsardzības

līdzekļu ietekmi), izpilda minētajā direktīvā noteiktos preventīvos pienākumus attiecībā uz darba materiālajiem apstākļiem, izdalot šiem darba ņēmējiem tādas dzirdes aizsardzības līdzekļus, ka, ņemot vērā šo līdzekļu nodrošināto aizsardzību, šo darba ņēmēju dienas trokšņa ekspozīcijas līmenis samazinās zem 80 dbA?

- 2) Vai Direktīvas 2003/10/EK 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka "tehnisko un/vai organizatorisko pasākumu programma", kas ir jānosaka uzņēmumam, kura darba ņēmēju dienas trokšņa ekspozīcijas līmenis ir lielāks par 85 dbA (kas ir mērīts, neņemot vērā dzirdes aizsardzības līdzekļu ietekmi), mērķis ir samazināt trokšņa ekspozīcijas līmeni zem 85 dbA?

- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai Direktīva 2003/10/EK ir interpretējama tādējādi, ka tai ir pretrunā tāda valsts tiesību norma vai tiesu prakse, ar kuru uzņēmums tiek atbrīvots no pienākuma maksāt kompensāciju naudā, kas principā ir maksājama darba ņēmējiem, kuru dienas trokšņa ekspozīcijas līmenis ir lielāks par 85 dbA, par to, ka tas šiem darba ņēmējiem izsniedz dzirdes aizsardzības līdzekļus, kuru iedarbības dēļ dienas trokšņa ekspozīcijas līmenis samazinās zem 80 dbA?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 6. februāra Direktīva 2003/10/EK par veselības un drošības minimālajām prasībām attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu darba vides riskiem, ko rada fizikāli faktori (troksnis) (septiņpadsmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta izpratnē) (OV L 42, 38. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 28. maijā — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-265/10)

(2010/C 221/35)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Oliver un M. van Beek)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste